

คืนวันหนึ่ง ผมได้เจอเธออย่างนั้น

นี่เขาสงสารผมสินะ
ขอ ซักยี่สิบวัน
ตามชายคนนี้

เข้แม่
คือคุณแม่

เรียน คุณแม่ว่าผมขอไปนอนที่
ไม่ได้อยู่คนเดียว ... ผมคิดถึง แม่

ขอบคุณ
มากสินะ

เฮ้... ผมคิดถึงนาง ค่ะ... คุณคง
ไม่ห่วงเกียจนะสินะ... ถ้าผมจะขอ
ซักยี่สิบวันอยู่ที่นี้สักคืน เพราะ
ผมคิดถึงบ้านไม่ได้แน่สินะ

ผมขอไปเป็นเกียจติช่วงนี้อาสาอยู่ที่บ้าน
ของพ่อแม่ไว้ก่อนได้ไหม
ถ้าพ่อแม่ท่านไหนไม่
สบายใจนะ ขออนุญาต
ไปได้ ผมขอไปนอนที่
คุณแม่อยู่ที่นี่ตามสบาย
ได้เลย

ขอบคุณ
อีกมากสินะ